

Tato práce popisuje převod kulturně a pragmaticky relevantních jevů v překladu prvních tří dílů série o Harrym Potterovi do češtiny a slovenštiny. Autorkou originálu je J. K. Rowlingová, překladateli do češtiny jsou Pavel a Vladimír Medkovi, do slovenštiny Jana Petrikovičová a Ol'ga Kralovičová.

Obsahem první kapitoly je žánrový rozbor originálu. Na to, co je vnímáno jako původní tvorba fantasy, má vliv místní literárně-vědná tradice. Díla s prvky fantasy pro děti bývají v českém a slovenském literárním kontextu obvykle řazena k žánru moderní autorské pohádky, nebo do příběhové i dobrodružné prózy s dětským hrdinou.

V současné době přispívá překladová literatura k rostoucímu povědomí o žánru fantasy. Konstitutivním prvkem žánru fantasy je sekundární svět, HP je dílo se sekundárním světem otevřeným.

Druhá kapitola představuje přehled translatologické teorie o překladu a překládání literatury pro děti a mládež (LDM). Nejdůležitější z hlediska vymezení LDM a jejího překladu je kategorie příjemce. Překladatelka a translatoložka R. Oittinenová (2000) vychází z teorie skoposu a tvrdí, že adaptace jako filosofická kategorie je inherentním rysem překládání. Překladatel může být věrný autorovi originálu díky tomu, že bude věrný cílovému čtenáři. Slovenská i česká škola překladu rovněž považuje dětského čtenáře jakožto sekundárního příjemce za zásadní faktor v procesu překladu. Překladatel by měl při převodu kulturních reálií především zohlednit zkušenostní komplex očekávaného příjemce. Důležité je rovněž vyhnout se podceňování cílového čtenáře. Třetí kapitola ve stručnosti popisuje výchozí a cílovou komunikační situaci, která reálně existuje při překladu HP. Dále obsahuje obecnou charakteristiku překladových textů, z níž je patrné, že český překlad se vyznačuje větší idiomatičností než překlad slovenský. V textu slovenského překladu je zřejmá interference, navíc překladatelky ne vždy dokázaly vystihnout expresivitu originálu. ...